

DZIEWCZYNA Z LUBELSZCZYZNY 224
06 VII 2015

**Monika... dziewczyna młoda
O porcelanowej cerze
Jej jaśminowa uroda
Niesiona mgłą na rowerze**

**Styranym, męskim, niemodnym
Po wsiach Lubelszczyzny biednych
Odległych zgiełkom, łagodnych
Zapachem natury pięknych...**

**Monika.... cudna, dostojna
Silna skromności potęgą
Zielenią łąki spokojna
Swym gospodarskim zwierzętom**

**Istnienia matką oddaną
Łanom swych zbóż przeznaczoną
Radosną, w dal roześmianą
Rodziny licznej podporą...**

**Lecz jeśli ktoś Ją pokocha
Kwiatami bijącym sercem
Odnajdzie w Niej otchłań dobra
Pieniędzy brudnych nie zechce**

**Skarbów posiadzie kopalnię
Dziewczęcej gestów melodii
Głębię Jej wnętrza odgadnie
Zdobioną mocą Jej dłoni**

**Co w pracy czują natchnienie
Miłość śpiewają dotykiem
Malują książąt marzenie
Snów niebios ziemską Monikę...**

Piotr Górski

www.wierszemistrza.pl